

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

294. An Superior, ad quem jure devoluto, vel etiam ordinario, pertinet
conferre beneficium vel Prælaturam, possit illam conferre extraneo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

sionam electam, utpote quibus talis Superior potest non moveri, & aliundè etiam nullis opponentibus contra personam, ex rationabili causa cassare electionem, tunc in quam præsumi debet electio cassata ex defectu electionis, vel ex motivo non concorrente delictum, nisi aliud probetur. Pass. n. 641. qui tamen etiam n. seq. ait, quod in suo Ordine, ubi Provinciales procedentes extrajudicialiter, & ex arbitrio boni viri cassant electiones nullā additā causā; cūm sēpe non expedit, ut explicit, se cassare electionem vitio persona, utpote quod judicialiter probatum non est, nisi Provincialis expressè dicat se cassare electionem ex vitio non servata forma, vel rehabilitet. Electum, non debeant electores eundem amplius eligere, absque eo tamen, quod per hoc repulsus maneat infamatus; cūm esse poruerit, ut cassata sit electio ex conditione persona eum non infamante.

Questio 292. An electio cassata vitio electionis noceat elector?

Respondeo negativè: ita expressè cit. o. super eo. Excipitur tamen hic unicus casus, dum electio celebrata est in discordia. Electoribus habentibus plures electiones, quibusdam unum, alii alium eligentibus; cassatis enim illis electionibus, uterque electus pro illa vice, & in ista Ecclesia tantum est ineligibilis, ut & licite inconfirmabilis (ita tamen, ut si dein alter eorum eligeretur, electio non esset ipso jure irrita, & si confirmaretur, confirmatio esset valida. Pass. n. 645.) ob vitandum scandalum & discordiam, c. super eo. & c. consideravimus de elect. ibidem Abb. n. 1. Butrio n. 9. Sigism. à Bon. dub. 96. n. 4. nisi deia unus eorum unanimiter eligeretur; cessat enim tunc causa prohibitionis, c. cūm cessante, de appet. & l. generaliter, de sacro fæciliis Ecc.

2. Addendum tamen & alter casus, dum nimis irum electio vel promotio irritavel cassata fuit, non ob aliud vitium persona, sed ob intercedentem simoniam, ita ut vel hoc ipso electus vel promotus reddatur incapax illius, & etiam alterius beneficii. c. super eo. de elect. Laym. ibid. n. 1. idque etiam, licet simonia intervenierit, electo aut proviso ignorantie, adeoque fine culpa illius, præterquam si accedat dispensatio. Laym. ibid. n. 3. citans c. l. causa. 1. q. 5., c. nobis. de Simon. c. penult. de electione. & scipsum Theol. mor. l. 4. tr. 10. c. ult. §. 7. n. 73.

Questio 293. Num valida sit, & licita electio extranei, seu qui non est de gremio Capituli, vel conventus, aut respectivè de civitate, diœcesi, provincia?

Respondeo ad primum: per se & de jure communi, si aliud non oblitet, valida est, & confirmanda electio extranei facta à majori parte. c. cum inter. h. t. ibidem gl. Barb. n. 2. & 6. Innoc. n. 2. c. cum nobis. c. in causa. de elect. D. Th. 2. 2. q. 63. a. 2. ad 4. Felin. in c. sicut tuus. de Simon. Garc. de benef. p. 7. c. 9. n. 5. Pass. cit. c. 25. n. 649. secus est, ubi speciale statutum, vel consuetudo haberet, ut electio extranei sit ipso facto irrita, vel etiam ad instantiam alicujus cassanda; sine dubio enim tunc talis electio irrita erit, aut irritanda. Pass. loc. cit. nisi forte ex eo, quod statutum tale, vel consuetudo ordinetur in utilitatem, & favorem eorum, qui sunt de gremio, hi huic juri suo renunciare possint, eodem statuto vel consuetudine id non prohibente; tunc enim eligendo extraneum, huic juri & favori suo renunciare cen-

sentur, proindeque talis electio tenet. Abb. ad c. nō pro defectu. de elect. cit. à Pasl. aut etiam, nisi in tali legge vel consuetudine dispensatum fuerit, quod posse inferiorem Papam, si auctoritate Apostolicâ firmata non sit, & vel maximè Capitula generalia regularium, utpote quibus, uti competit, ferre leges, & lata, aut etiam consuetudines abrogare, ita etiam in iisdem dispensare docet Pasl. n. 656. contra Sigism. loc. cit. n. 4. Rebuff. in praxi. rit. de dispens. cum regul.

2. Respondeo ad secundum: ceteris paribus, puta, scientia, prudentia, experientia regendi, bonitate morum, aliisque, qua ad officia Ecclesiastica necessaria sunt, et si non sit iniustitia, eligere extra-neum, aut ei conferre beneficium praे intraneo, minus tamen decens & honestum est; ed quod, qui de gremio, vel diœcesi, utpote magis notus, adeoque talis, de cuius idoneitate securius cognosci potest. Abb. in c. scriptum. de elect. Armil. v. electio. n. 22. (ubi illud incidenter notandum ex Sigism. de Bononia, loc. cit. n. 3. Pass. n. 651. tutius eligi dignum, de cuius idoneitate, & dignitate certò constat, quād digniorē, de cuius maiore dignitate habetur solūm probabilitas) meliusque noscens suos, & regulariter magis diligens Ecclesiam & communitatē, cuius jam ante membrum erat, quād extraneus, felicissime gubernatur, bonumque Ecclesiae impensis curatur, & facilius ad residentiam inducendus recte præsumatur. c. nec emeritis. c. nullis invitatis. diff. 61. D. Th. loc. cit. Abb. in c. bone. 4. de postul. n. 6. Pass. n. 650. & 652. Atque ita hæc conditio; et si de gremio, vel esse ejusdem diœcesis, ad hoc, ut hinc preferatur quis alteri non nudè secundum se consideranda est; sed quatenus ex ea speratur major utilitas Ecclesiae, cui providendum est; vel etiam spectatur matus quoddam illius meritum, ortum ex eo, quod Ecclesia isti jam deserviverit, laborēque pro ea perfectus sit. Pass. n. 653, ubi etiam ait, dictam maiorem honestatē locum quidem etiam habere in regularibus, si loquarur de extraneo respectu conventus vel provinciae (nam à tota religione extraneus est ineligibilis ad illius prælaturas) solūm cum proportionē aliqua; cum alias qui eandem religionem profittentur, licet in distantissimis provinciis & Conventibus habitent, constituant velut unam diœcesim, & vivant quasi sub uno Episcopo, maiore unitione specialium legum, quād clerici alii diversarum diœcesium inter se conjuncti.

Questio 294. An Superior, ad quem vel jure ordinario, vel ex devolutione pertinet conferre beneficium, vel prælaturam, possit illam conferre extraneo?

Respondeo primò: licet beneficia conferre originariis & filiis patrimonialibus, tam ab Ordinario quam Papam, honestissimum sit & aquissimum, conservatque id ipsum bonum publicum. Lott. l. 2. q. 39. n. 26. de quo vide etiam Card. de Luca. de benef. d. 69 n. 12. & Corrad. l. 2. c. 10. n. 38. 41. 43. quantum est de se & de jure communi, omnibus alias habilibus undecunque sint, beneficia conferri possunt. c. ad decorum. de institut. & gl. ibi v. undecunque. & Abb. n. 4. Castrop. de benef. d. 4. p. 9. n. 1.

Respondeo secundò: ubi adegit lex (quales tamen leges, & qualibet alia statuta facultaria, ut effectum habeant, debent à Papa approbari; alias enim eorum dispositio non tenet, utpote in materia Ecclesiastica, & contraria juris communis dispositioni. Castrop. loc. cit.) vel consuetudo id prohibens, Sup-

Rior talis inferior Papâ (de hoc enim esse non potest quæstio; cum possit undecunque voluerit provide-re Ecclesiæ c. bona. 23. de elect. spectetque ad eum plenaria dispositio beneficiorum. c. 2. de prob. in 6. & nullâ constitutione Pontificiâ aut conciliari ligeret. c. significasti, & c. innocuit. de elect.) tenetur non promovere externum. Abb. & Host. ad c. ne pro defecto (nisi forte non adfert de gremio vel diœcensi idoneus; quia providere de digne & idoneo est juris naturalis & divini, contra quod lex nulla naturalis aut consuetudo valer. Pass. nu. 660) quin & ubi Collegium vel diœcesis jus haberet, ut ejus beneficia non conferantur extraneo, promotio externi erit con-trajustitiam commutativam, & invalida. Pass. n. 659. de cæterò ubi, qui sunt de Collegio, renunciare possunt juri suo, poterunt tam ipso eligere, quam Superior de eorum consensu promovere extra-neum, vel etiam non requisito eorum consensu, dispensando in ista lege, si in ea dispensare potest, promovere extraneum. Pass. loc. cit. porr. ut quis dicatur naturalis seu oriundus ex tali diœcensi, provin-cia, regno, in ordine, ut capax sit beneficii requiri-entis hanc conditionem, ut quis oriundus sit ex tali vel tali loco, sufficit, quod ejus Pater in tali diœcensi, provincia vel regno natus sit, quia à nativitate propria vel paterna oriundus quis dicitur, juxta Jason. in leg. hujusmodi. §. legatum, ff. de legis. n. 18. Cas-trop. loc. c. n. 2. citans Mandos. ad reg. can. 16. q. 40. Barb. relatis pluribus aliis. de pot. Episcopi. alleg. 4. n. 6.

Questio 295. Quid sit in hoc circa Prioratus aliaque beneficia Regularia, unita vel incor-porata alicui monasterio vel Abbatie:

Respondeo: Ea, etiam si sunt simplicia, conferen-da solùm iis, qui monasterio illi principali incor-porati sunt. c. cum sing. de prob. in 6. Franc. ib. n. 1. ita ut alii ea recipiant ipso jure sicut ineligibiles; superiores autem conferentes ea externis, pro ista vice privati sint potestate disponendi de ipsis bene-ficiis; unde, dum Superiores volunt extraneo magis idoneo providerè de tali aliquo beneficio, & debe-bunt illum prius assignare illi monasterio, & face-re, ut ad illud pertineat, & sic eum instituere. Pass. n. 661.

Questio 296. Num valida sit electio sui ipsius?

Respondeo negativè. c. in scripturis, 8. q. 1. c. ex fre-quentibus. & c. fin. de institutionibus. Abb. in c. gra-tum. de postul. Navar. de elect. consil. c. n. 6. Sanch. l. 2. o-pus. c. 2. dub. 28. n. 4. Pass. cit. c. 25. n. 664. tenetque hoc ipsum, etiam si quis esset dignior, & jurasset, se ele-eturum digniore. Sylv. v. elect. n. 19. Pass. num. 666. Extendendu[m]que etiam idipsum est, ut nemo etiam possit seipsum instituere. cit. c. fin. Sed nec pa-tronus presentare seipsum c. per nostras. de jure patron. Sylv. v. jure patronatu. q. 7. n. 8. nisi forte ad benefi-cium, quod nec curatus, nec personatus, nec est di-guitas habent honoratam Ecclesiastim magnitudine re-ditus. Lambert. de jure patron. p. 1. l. 2. q. 8. a. 2. num. 2. Sanch. loc. cit. n. 3. contra Pass. cit. c. 25. n. 665. De quo tamen vide dicta supra de presentatione. Nihilominus poterit seipsum quis eligere hac ratione, consentiendo nimirum electioni de se facta ab aliis, ac ita transente hoc suo consensu in suffra-gium, augendo numerum suffragiorum, ut jam ma-jor pars capituli ipsi suffragetur; non enim censetur quis ambitiosus, dum videns se hoc modo vocatum

P. Leuren, Fori Benef. Tom. II.

à confratribus consentit electioni sua. c. cum in jure de elect. Abb. ibid. n. 5. Innoc. n. 4. Quod tamen solùm lo-cum habet, ubi electio sit per vota publica (aliás e-nim scire quis nequit, quod ab aliis si electus) vel ubi admittitur accessus post publicationem scrutini-ii (post quam aliás regulariter nihil agitur, & da-tum votum est invalidum. c. quia propter. de elect.) poterit tamen tunc juxta Abb. loc. cit. electus, si in scrutinio nominasset alium, ab eo recedere, & electioni de se facta consentire.

Questio 297. Num ad hoc, ut eligi quis possit in Superiorum regularem, requiratur cler-i-catus?

Respondeo negativè, loquendo nimirum per se. Pass. c. 25. n. 344. ex natura enim rei, & per se simpliciter ad regimen religiosum & regulare non est necessaria in Superiori potestas jurisdictionis (qua est potestas de publico introducta, dicendi jus, sententiandi, statuendi que quod æquum est, li-gandi, solvendi, puniendi in foro contentioso, &c.) sed sufficit potestas dominativa spiritualis & pa-terna, qua competit Superioribus regularibus ex voto obedientiis supra subditos suos, ut eos secun-dum regulam dirigant in vitam æternam. Pass. loc. cit. Patetque idipsum, non tantum in Abbatis, a-liisque antistibus monialium, qua licet sufficien-tem potestatem gubernativam velut maternam ha-beant, caret tamen jurisdictione spirituali propriè-tati. D. Th. in 4. dist. 25. q. 2. a. 1. ad 1. Suar. tom. 4. de reli-g. tr. 8. l. 2. c. 1. n. 3. sed & in Abbatis antiquorum Monachorum, Antonio, Hilario, &c. qui non erant clericis. Sumitur ex epist. S. Hieron. ad Eliod. & 4. ad Ruficum, qua referuntur dist. 16. q. 1.

Questio 298. An, ut quis eligatur vel promo-veatur in Prelatum, vel Superiorum regula-rium, nece-sit esse professum, & quidem ex-prese, & in eadem religione, ac ita, ut aliás e-lec-tio, vel promocio sit ipso jure nulla?

1. **R**espondeo ad omnia affirmativè. Abb. in c. cum monasteriū. de elect. n. 2. ibid. Bald. & In noc. Barb. ad c. nullus. de elect. in 6. n. 2. & ad Trid. Jeff. 28. c. 21. de regular. n. 1. Suar. de reliq. to. 3. l. 6. c. 21. n. 18. Tamb. ro. 1. d. 5. q. 11. Pass. c. 25. n. 345. citans plures alios. Primum habetur c. cum causam, & c. cum ad no-stram de elect. Secundum c. nullus. de elect. in 6. Putant tamen Lavor. de elect. c. 16. n. 128. Abb. & Jo. And. cit. à Pass. n. 346. sufficere professionem tacitam, ut quis per postulationem vel etiam collationem, aliamve provisionem distinctam ab electione obtineat præ-laturam regularem; sed quod cit. c. nullus, utpote po-nale, extendi non debeat ultra hoc quod sonat. Ter-tiuum habetur in clem. 1. de elect. Quartum, uti & priora tria ex Trid. Jeff. 25. c. 21. de regul.

2. Quod vero his canonibus constitutum de vi-ris, idem in monialibus locum habet. c. indemnitati-bus. de elect. in 6. Adeoque firmiter hoc tenenda sunt. Ut dum in conventu, vel religione non esset profes-sus vel professa, qua eligi posset, adhuc à nullo infe-riori Papâ, eo inconsolito, fieri possit, ut eligatur alia persona digna ex alio Conventu vel religione, c. cum cit. Clem. absoluè decernatur cum decreto irri-tante, ut regularibus non proficiatur nisi regularis eiusdem Ordinis. Sigism. à Bon. de elect. dub. 87. n. 4. Suar. & Pass. loc. cit.

3. Porro intelligenda hoc sunt, dum dicta præ-fitura regularis conferuntur in titulum; fecus e-